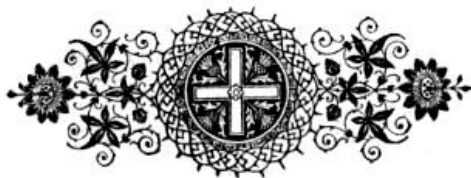

PAPIEŻ URBAN VIII, PAPIEŻ BENEDYKT XIV

**WYZNANIE WIARY
DLA CHRZEŚCIJAN WSCHODNICH**

KRAKÓW 2014

www.ultramontes.pl

Wyznanie Wiary dla chrześcijan wschodnich ⁽¹⁾

PAPIEŻ URBAN VIII, PAPIEŻ BENEDYKT XIV

Ja N. N. wierzę mocno i wyznaję każdą prawdę z osobna i razem wszystkie prawdy, jakie się zawierają w Składzie Wiary, którego używa święty Kościół rzymski, to jest:

Wierzę w jednego Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych. I w jednego Pana Jezusa Chrystusa, Syna Bożego Jednorodzonego, który z Ojca jest zrodzony przed wszystkimi wiekami. Bóg z Boga, Światłość z Światłości. Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego. Zrodzony, nie zaś stworzony, współistotny Ojcu i przez Niego wszystko się stało. On to dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z niebios. I wcielił się za sprawą Ducha Świętego z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem. Ukrzyżowan też za nas: pod Poncjuszem Piłatem umęczony został i pogrzebion. I zmartwychwstał trzeciego dnia według Pisma. Wstąpił do nieba: Siedzi po prawicy Ojca. I znowu przyjdzie w chwale sądzić żywych i umarłych, a królowaniu Jego końca nie będzie. Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, który od Ojca i Syna pochodzi, który z Ojcem i Synem jedno uwielbienie i chwałę odbiera, który mówił przez Proroków. Wierzę w Jeden, Święty, Katolicki i Apostolski Kościół. Wyznaję jeden Chrzest na odpuszczenie grzechów. Oczekuję zmarłych wskrzeszenia i żywota w wieku, co nadejdzie. Amen. (2)

Czczę także i przyjmuję Sobory powszechne, jak następuje, mianowicie: Pierwszy Sobór Nicejski, i wyznaję co na nim przeciwko Ariuszowi, potępionej pamięci, zostało zdefiniowane: że Pan nasz Jezus Chrystus jest Synem Bożym, z Ojca zrodzonym, jednorodzonym, to znaczy z istoty zrodzonym Ojcowskiej, nie stworzonym, współistotnym Ojcu; i że słusznie na tymże Soborze zostały potępione bezbożne owe słowa: że kiedyś nie istniał, albo że jest uczyniony z tych rzeczy, które nie istnieją, albo że jest z innej substancji czy też istoty, albo że jest podległy zmianom, albo w co innego mogącym obrócić się Synem Bożym.

Przyjmuję następnie Pierwszy Sobór Konstantynopolitański, drugi z kolei, i wyznaję, co na nim przeciwko Macedoniuszowi potępionej pamięci zostało zdefiniowane, że Duch Święty nie jest sługą, ale Panem, nie stworzeniem, ale Bogiem, jedno mającym z Ojcem i Synem Bóstwo.

Przyjmuję Pierwszy Sobór Efeski, trzeci z kolei, i wyznaję, cokolwiek przeciwko Nestoriuszowi potępionej pamięci zostało zdefiniowane, to jest: że Bóstwo i człowieczeństwo, niewymownym i niepojmowalnym zjednoczeniem, w jednej Osobie Syna Bożego stanowią jednego nam Pana naszego Jezusa Chrystusa, i dla tej przyczyny Najświętsza Dziewica prawdziwą jest Bogarodzą.

Przyjmuję Sobór Chalcedoński, czwarty z kolei, i wyznaję, co zostało na nim przeciwko Eutychesowi i Dioskurowi, obydwu potępionej pamięci, zdefiniowane, że jeden i tenże Pan nasz Jezus Chrystus doskonałym jest w Bóstwie, i doskonałym w człowieczeństwie, prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek złożony z duszy rozumnej i ciała, współistotny Ojcu według Bóstwa, i tenże współistotny nam według człowieczeństwa, we wszystkim nam podobny oprócz grzechu; przed wiekami zaiste według Bóstwa zrodzony z Ojca, w ostatnie zaś dni tenże zrodzony dla nas i dla naszego zbawienia z Maryi Dziewicy Bogarodzicy według człowieczeństwa; który jeden tenże Chrystus Syn Boży Jednorodzony, we dwóch naturach, bez zmieszania, niezmiennie, nierozdzielnie, i nie rozłączonym sposobem ma być wyznawany, w którym nigdy różność natur zniesiona nie była dla zjednoczenia, ale zawsze w całości różność obydwóch natur zostawała, do jednej Osoby i substancji schodząc się, a nie we dwie Osoby dzieląc się, albo rozłączając się, i że tenże jest Syn i Jednorodzony, Bóg prawdziwy Pan nasz Jezus Chrystus.

Wyznaję także, że tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa Bóstwo, według którego współistotnym jest Ojcu i Duchowi Świętemu, niecierpieliwe jest i nieśmiertelne, ten zaś ukrzyżowany jest i umarł, tylko według ciała, jako równie zdefiniowane jest także na rzeczonym Soborze, i w Liście świętego Leona Rzymskiego Papieża, i na tymże Soborze Ojcowie święci uznali, że przez jego usta przemówił św. Piotr.

Przez to dogmatyczne orzeczenie potępia się bezbożne kacerstwo onych, którzy do Trisagionu przekazanego przez Aniołów (Iz. 6, 3), i na tymże Soborze Chalcedońskim śpiewanego: "Święty Boże, Święty mocny, Święty nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami", dodawali słowa: "któryś za nas został ukrzyżowany", a zatem twierdzili, że natura Boska jest cierpieliwa i śmiertelna.

Przyjmuję Drugi Sobór Konstantynopolitański, piąty z kolei, na którym zostało ponowione orzeczenie dogmatyczne wspomnianego Soboru Chalcedońskiego.

Przyjmuję Trzeci Sobór Konstantynopolitański, szósty z kolei, i wyznaję, co na nim przeciwko monoteletom (jednowolcom) zostało zdefiniowane, to jest: że w jednym i tymże Panu naszym Jezusie Chrystusie są dwie naturalne wole, i dwa działania naturalne nie odmiennie, nie przemienne, nie rozłączonym sposobem, bez zmieszania, i że ludzka Jego wola nie jest przeciwna, ale podległa Boskiej Jego i wszechmocnej woli.

Przyjmuję Drugi Sobór Nicejski, siódmy z kolei, i wyznaję, co na nim przeciwko ikonoklastom (obrazoburcom) zostało zdefiniowane, to jest: że obrazy Chrystusa Pana, Najświętszej Dziewicy, Matki Bożej, i innych Świętych mieć i zachowywać trzeba, oraz oddawać im należną cześć i poszanowanie.

Przyjmuję Czwarty Sobór Konstantynopolitański, ósmy z kolei, i wyznaję, że słusznie na nim Focjusz został potępiony, i Ignacy św. Patriarcha przywrócony na swą stolicę.

Czczę także i przyjmuję wszystkie inne powszechne Sobory, powagą Papieża Rzymskiego zgodnie z prawem przeprowadzone, i przez tegoż zatwierdzone, a osobliwie Sobór Florencki, i wyznaję te rzeczy, które na nim zostały zdefiniowane, to jest: że Duch Święty od Ojca i Syna jest przedwiecznie, i swoją istotę, i swoje bycie przebywające (*esse subsistens*) ma z Ojca pospołu i Syna, i z obu przedwiecznie, jako od jednego początku i jednego tchnienia pochodzi.

Wyznaję także, że te słowa: "i Syna" (*Filioque*), dla objaśnienia prawdy i dla następującej potrzeby, słusznie i rozsądnie do Składu są przydane.

Wyznaję także, że na przaśnym i kwaszonym chlebie pszennym, Ciało Chrystusowe prawdziwie się poświęca, i Kapłani, na którymkolwiek z nich to Ciało Chrystusowe mają poświęcać, każdy według Kościoła swego zwyczaj, bądź Zachodniego, bądź Wschodniego.

Wyznaję także, że ci, którzy prawdziwie pokutując w miłości Bożej schodzą z tego świata, póki przez godne owoce pokuty nie zadośćuczynią sprawiedliwości Boskiej za swoje złe uczynki i zaniedbania, dusze ich po śmierci w mękach czyścicowych oczyszczane bywają, a żeby w tychże mękach

ulżenie, i z nich uwolnienie mogli mieć, dopomaga im wstawiennictwo żywych wiernych, mianowicie ofiary Mszy świętych, modlitwy i jałmużny oraz inne pobożne uczynki, które zgodnie z ustawami kościelnymi wierni zwykle czynią za innych wiernych; i że dusze tych, którzy po przyjęciu Chrztu żadnym wcale grzechem się nie splamili, także i te, które splamiwszy się grzechem zostały oczyszczone albo w ciele tym, albo wyzute z niego, do Nieba zaraz przyjmowane bywają, i jaśnie widzą Boga w Trójcy jedyne jako w sobie jest, stosownie jednak do różnicy zasług, jedne od drugich doskonalej; dusze zaś tych, którzy w uczynkowym grzechu, a tym śmiertelnym, albo z samym tylko pierworodnym z tego świata schodzą, natychmiast do piekła zstępują, jednakże nierównymi mękami karane bywają.

Wyznaję także, że Święta Stolica Apostolska i Rzymski Papież dzierży prymat nad całym światem, i że tenże Papież Rzymski prawdziwym jest następcą świętego Piotra, Księcia Apostołów, i prawdziwym Namiestnikiem Chrystusa, całego Kościoła Głową i wszystkich wiernych Ojcem i Nauczycielem, że Pan nasz Jezus Chrystus w osobie świętego Piotra jemu przekazał pełną władzę nauczania, rządzenia i kierowania całym Kościołem, jak to (co tenże Sobór Florencki stwierdza) jest zawarte w dziejach ekumenicznych Soborów i w świętych Kanonach.

Wyznaję także, że przepisy prawne Starego Testamentu, albo Mojżeszowego prawa obrzędy, święte ofiary i sakramenty, za przyjściem Pana naszego Jezusa Chrystusa ustały, i po rozgłoszonej Ewangelii bez grzechu nie mogą być zachowywane; także, że starego zakonu różność potraw czystych i nieczystych, do praw obrzędowych należy, które za powstaniem Ewangelii ustały. Niemniej także, że ów Apostolski zakaz wstrzymania się od jedzenia ofiar bałwochwalskich, krwi i duszonych rzeczy, onemu tylko służył czasowi, żeby między Poganami i Żydami materia różności zniesiona była, którego Apostolskiego zakazania kiedy ustała przyczyna, ustał także i zakaz.

Równie czcuję i przyjmuję także Sobór Trydencki i wyznaję wszystko, co na nim zdefiniowano i objaśniono a osobliwie że we Mszy świętej ofiaruje się Panu Bogu prawdziwą, istotną, błagalną Ofiarę za żywych i umarłych, i że w Najświętszym Sakramencie Eucharystii (według Wiary, która zawsze w Kościele Bożym była) jest prawdziwie, rzeczywiście i istotnie Ciało i Krew razem z Duszą i Bóstwem Pana naszego Jezusa Chrystusa; i że się tam przemienia cała istota chleba w Ciało i cała istota wina w Krew, którą to

przemianę Kościół Katolicki bardzo słusznie nazywa przeistoczeniem; i że pod każdą postacią i w każdej oddzielonej części jest obecny cały Chrystus.

Wyznaję także, że jest siedem Nowego Zakonu Sakramentów przez Chrystusa Pana ustanowionych dla zbawienia ludzkiego, choć nie każdy z nich potrzebny jest każdemu człowiekowi, a mianowicie: Chrzest, Bierzmowanie, Eucharystia, Pokuta, Ostatnie Namaszczenie, Kapłaństwo i Małżeństwo; uznaję, że one udzielają łaski i że spośród nich Chrztu, Bierzmowania i Kapłaństwa nie można (bez świętokradztwa) powtarzać.

Wyznaję także, że Chrzest jest konieczny do zbawienia, a więc jeśli grozi niebezpieczeństwo śmierci, należy go natychmiast udzielić bez żadnej zwłoki; Chrzest jest ważny, ktokolwiek i gdziekolwiek go udzieli mając należną intencję przy zastosowaniu należnej materii i formy. Wyznaję także, że węzeł Sakramentu Małżeństwa jest nierozzerwalny, i chociaż z powodu cudzołóstwa, herezji lub dla innych przyczyn małżonkowie mogą się rozłączyć co do łoża i zamieszkania, jednak nie godzi się im zawierać innego związku małżeńskiego.

Wyznaję także, że należy przyjąć i czcić tradycje kościelne i apostołskie. Także, że Chrystus pozostawił Kościołowi władzę udzielania Odpustów, i ich używanie jest nader zbawienne dla chrześcijańskiego ludu.

Przyjmuję także i wyznaję to, co zostało zdefiniowane przez wspomniany Sobór Trydencki o grzechu pierworodnym, o usprawiedliwieniu i o wykazie Świętych Ksiąg tak Starego jak i Nowego Testamentu, oraz o sposobie ich wyjaśniania.

[Z polecenia Papieża Leona XIII, dekretem Św. Kongregacji Rozszerzania Wiary z 16 lipca 1878 r., w tym miejscu dodano: Czczę także i przyjmuję powszechny Sobór Watykański, także wszystko co przez ten Sobór zostało podane, określone i wyjaśnione, a w szczególności o najwyższym zwierzchnictwie Biskupa Rzymskiego i o nieomylnym jego nauczycielstwie bez zastrzeżeń przyjmuję i wyznaję].

Przyjmuję także i wyznaję wszystko inne, co przyjmuje i wyznaje święty Kościół rzymski, i jednocześnie to wszystko, co jest temu przeciwne, oraz schizmy i herezje, przez tenże Kościół potępione, odrzucone i wyklęte, ja również potępiam, odrzucam i wyklinam.

Do tego przyrzekam i przysięgam prawdziwe posłuszeństwo Rzymskiemu Papięzowi, następcy świętego Piotra, księcia Apostołów i Namiestnikowi Jezusa Chrystusa.

Tę Wiarę Katolickiego Kościoła, poza którą nikt zbawionym być nie może, a którą ja teraz dobrowolnie wyznaję i prawdziwie w sercu swoim żywię, całkowicie i nieskażenie aż do ostatniego tchu życia, przy pomocy Bożej, stale chować i wyznawać będę; nadto wedle sił swoich starać się będę, aby moi podwładni i ci, o których piecza do mnie z obowiązku ma należeć, tę wiarę zachowywali, głosili i jej nauczali.

Ja tenże N. N. obiecuję, ślubuję, i przysięgam: tak niech mi pomoże Bóg i ta święta Jego Ewangelia. (3)

Synod Prowincjalny Ruski w Mieście Zamościu Roku 1720. odprawiony, a w R. 1724 za rozkazem Ś. K. de Propag. F. łacińskim językiem w Rzymie z druku wydany, potym wkrótce z zalecenia J. W. J. X. Leona Kiszki Metropolity całej Rusi na polski przez J. X. Polikarpa Filipowicza Z. Ś. Bazylego W. Opata Pińskiego na Leszczu przewidziany, w tymże języku dopiero z słów istnością i sposobem pisania tamtych lat Pisarza i z krótkim od tegoż dla Spowiedników Pamiętnikiem przedrukowany Roku Pańskiego 1785. W Wilnie, w DRUKARNI XX. BAZYLIANÓW, ss. 19-29.

Fragmety z: *Rituale Romanum* Pauli V Pontificis Maximi jussu editum aliorumque Pontificum cura recognitum atque auctoritate ss.mi D. N. Pii Papae XI ad normam Codicis Juris Canonici accomodatum, ecclesiis Poloniae adaptatum et ab eodem ss.mo D. N. Pio Papa XI approbatum. Editio typica. Katovicis. Typis officinae typographicae Catholicae MDCCCXXVII (1927), ss. 664-667; 670-673.

(Tłumaczenie poprawiono i uwspółcześniono).

Przypisy:

(1) Wyznanie Wiary dla chrześcijan wschodnich (maronitów) przepisane przez Papięza Urbana VIII w r. 1642 i potwierdzone przez Papięza Benedykta XIV w konstytucji "Nuper ad nos" z 16 marca 1743 r. Zob. 1) Urbanus Papa VIII, Benedictus Papa XIV, [*Professio Fidei Orientalibus praescripta*](#). 2) Synod Zamojski (1720), [*Forma profesji Wiary*](#).

(2) Wyznanie Wiary Nicejsko-Konstantynopolitańskie według: *Mszal rzymski z dodaniem nabożeństw nieszpornych*, [opr.] O. G. Lefebvre, Benedyktyn. Przekład polski opracowali mnisi Opactwa w Tyńcu. Opactwo ŚŚ. Piotra i Pawła w Tyńcu - Polska. Opactwo św. Andrzeja, Bruges - Belgia, [1956], ss. 872-873.

(3) Por. 1) Kodeks Prawa Kanonicznego, Papięz Pius IV, [*Wyznanie Wiary katolickiej*](#).

- 2) Św. Pius V, Papież, [Katechizm Rzymski według uchwały świętego Soboru Trydenckiego.](#)
- 3) Św. Pius X Papież, a) [Przysięga antymodernistyczna.](#) b) [Encyklika Pascendi dominici gregis o zasadach modernistów.](#) c) [Przemowa do kardynałów przeciw neoreformizmowi religijnemu.](#)
- 4) Kongregacja Św. Inkwizycji, [Wyznanie Wiary dla heretyków przechodzących na łono Kościoła katolickiego.](#)
- 5) "Cahiers Romains", [Dla katolików rzymskich integralnych.](#)
- 6) Ks. Walenty Gadowski, [Nauka Kościoła. Wybór orzeczeń dogmatycznych Kościoła katolickiego i jego praw kanonicznych.](#)
- 7) Św. Robert kard. Bellarmin SI, a) [Katechizm mniejszy czyli Nauka Chrześcijańska krótko zebrana.](#) b) [Wykład nauki chrześcijańskiej \(katechizm większy\).](#)
- 8) Piotr kardynał Gasparri, [Katechizm katolicki \(Catechismus catholicus\).](#)
- 9) O. Jan Jakub Scheffmacher SI, [Katechizm polemiczny czyli Wykład nauk wiary chrześcijańskiej przez zwolenników Lutra, Kalwina i innych z nimi spokrewnionych, zaprzeczanych lub przekształcanych.](#)
- 10) Księża poznańscy, [Rusin, Moskal i Polak, czyli Kościół unicki a Schizma.](#)
- 11) Ks. Piotr Skarga SI, [O jedności Kościoła Bożego pod jednym pasterzem i o greckim i ruskim od tej jedności odstąpieniu, oraz Synod Brzeski i Obrona Synodu Brzeskiego.](#)
- 12) Antoni Muchliński, a) [Maronici.](#) b) [Materiały do dziejów kościoła polskiego z języków wschodnich. \[Listy Patriarchów Maronickich\].](#)
- 13) Ks. Józef Umiński, [Teksty źródłowe do nauki dziejów Kościoła.](#)
- 14) Bp Władysław Krynicki, [Sobór Watykański.](#)
- 15) "Dwutygodnik Diecezjalny Wileński", [Nauka Ojców Kościoła Wschodniego o władzy papieskiej.](#)

(Przypisy od red. *Ultra montes*).

([HTM](#))